

Έλεγχος σοβαρού επισκοπικού ατοπήματος

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Η Ιερά Μητρόπολη Πειραιά καλεί δημοσία τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ιταλίας κ. Πολύκαρπο να ανακαλέσει δηλώσεις που έκανε στο vaticannews μετά τη συνάντησή του με τον Πάπα Φραγκίσκο, καθώς στο εν λόγω δημοσίευμα δεν μπορεί να διακρίνει εάν οι δηλώσεις του Μητροπολίτη Ιταλίας ανήκουν σε ορθόδοξο Επίσκοπο ή σε παπικό Ουνίτη (!). Ο Έλληνας Μητροπολίτης της Ιταλίας -μεταξύ πολλών άλλων- φέρεται να αποκαλεί τον Πάπα «άγιο Πατέρα» και να ζητά την ευλογία του, ενώ του δίνει και ευχές

«να του δώσει ο Θεός πολλά χρόνια σωματικής και πνευματικής υγείας για το καλό της παγκόσμιας (universal) Εκκλησίας!»...

Ακολουθεί ολόκληρη η ανακοίνωση:

Έλεγχος σοβαρού Επισκοπικού ατοπήματος

Μᾶς ἔλαχε νά ζοῦμε σέ καιρούς ἀποκαλυπτικούς, κατά τούς ὁποίους δοκιμάζεται σκληρά ἡ σώζουσα ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐξαιτίας τῆς οἰκουμενιστικῆς λαίλαπας, ἡ ὁποία ἔχει ἀλώσει ἐπικίνδυνα μεγάλη μερίδα ὑψηλά ἱσταμένων ἐκκλησιαστικῶν προσώπων. Ὑστερα ἀπό ἕναν καί πλέον αἰῶνα σκοτεινῶν καί φανερῶν διεργασιῶν τό πολυκέφαλο τέρας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐπέβαλε, ὡς «ἀνάγκη», τόν θρησκευτικό συγκρητισμό, γιά τήν δῆθεν ἐδραίωση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, ὁ ὁποῖος προϋποθέτει τήν σχετικοποίηση τῆς ἀμώμητης ὀρθοδόξου πίστεώς μας. Μέ πραγματικά δαιμονικά διδάγματα κατασυκοφαντεῖται ἡ θεμελιώδης χριστιανική διδασκαλία, σύμφωνα μέ τήν ὁποία, ἡ ἀλήθεια εἶναι ἐνυπόστατος ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ καί ἐπομένως εἶναι μία καί μοναδική καί συνώνυμη μέ τή Σωτηρία. Ὁ Κύριός μας ζητᾷ νά μήν ἀφαιροῦμε οὔτε ἕνα ἰῶτα ἀπό τόν σωτήριο λόγο Του, «ὅς ἐάν οὖν λύση μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καί διδάξη οὕτω τούς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν» (Ματθ.5,17) καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναθεματίζει ὅποιον διδάσκει «ἕτερον εὐαγγέλιον» (Γαλ.1,11), δηλαδή ὅποιον διαστρέφει, ἢ προσθαφαιρεῖ δικές του διδασκαλίες, ἄσχετες ἢ ἀντίθετες μέ τήν βιβλική ἀλήθεια.

Σαφέστατες εὐαγγελικές ἐντολές, οἱ ὁποῖες συμβουλεύουν τούς πιστούς νά ἔχουν πολύ συγκρατημένες καί διακριτικές σχέσεις μέ τούς ἀμετανόητους αἵρετικούς, παραθεωροῦνται καί διαστρέφονται, καλλιεργώντας μία περίεργη «ἀγαπολογία» πού ἀποτελεῖ οὐσιαστική ἄρνηση τῆς ἀγάπης, ἔφ ὅσον ἀδιαφορεῖς γιά τήν σωτηρία τῶν συνανθρώπου σου, ἐγκαταλείποντάς τους στόν δαιμονισμό τῆς ἀμετανοησίας τους. Ἡ σαφής ἐντολή τοῦ ἀποστόλου Παύλου, «Μή γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γάρ μετοχή δικαιοσύνη καί ἀνομία; τίς δέ κοινωνία φωτί πρός σκότος; τίς δέ συμφώνησις Χριστῷ πρός Βελίαλ; ἢ τίς μερίς πιστῷ μετά ἀπίστου; τίς δέ συγκατάθεσις ναῶ Θεοῦ μετά εἰδώλων;» (Β΄Κόρ.6,14-15) ἔπαψε νά ἔχει ἰσχύ; Ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελιστῆ τῆς Ἀγάπης, ἁγίου Ἰωάννου, «εἰ τίς ἔρχεται πρός ὑμᾶς καί ταύτην τήν διδαχὴν οὐ φέρει, μή λαμβάνετε αὐτόν εἰς οἰκίαν καί χαίρειν αὐτῷ μή λέγετε. ὁ λέγων γάρ αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς» (Β΄Ἰωάν.1,10-11), θεωρεῖται «μισαλλόδοξος» καί «μή ἐφαρμόσιμος» στήν ἐποχή μας! Κι ὅλα αὐτά, διότι ἡ λέξη καί ἡ ἔννοια τῆς αἵρεσης ἔχει διαγραφεῖ ἀπό τό λεξιλόγιο τῶν συγχρόνων μας θιασωτῶν τῆς λεγομένης «Οἰκουμενικῆς Κινήσεως», στήν ὁποία ἔχει στρατευτεῖ πλειάδα ὑψηλόβαθμων κληρικῶν, μοναχῶν

καί λαϊκῶν θεολόγων. Χωρίς ἀναστολές, δισταγμούς καί φόβο Θεοῦ, διακηρύσσουν πώς οἱ αἱρέσεις περιορίζονται στούς πρωτοχριστιανικούς αἰῶνες καί πώς στίς μέρες μας δέν ὑπάρχουν αἱρετικές πλάνες, ἀλλά διαφορετικές παραδόσεις, οἱ ὁποῖες, ὄχι μόνο δέν θεωροῦνται προβληματικές, ἀλλά «δῶρο Θεοῦ», διότι μποροῦν νά ἐμπλουτίσουν τήν παράδοσή μας καί τήν ἐμπειρία μας! Μάλιστα, ἡ «Σύνοδος» τῆς Κρήτης (2016) ἀναγνώρισε, ἐμμέσως πλήν σαφῶς, τήν ἐκκλησιαστική ὑπόσταση τῶν συγχρόνων αἱρετικῶν κοινοτήτων μέ τήν «ἱστορική τους ὀνομασία» μή καταγνώσασα ὡς ὀφείλε ἐν χώρῳ καί χρόνῳ τίς ὑφιστάμενες αἱρέσεις καί μή ὀριοθετήσασα τήν σώζουσα πίστη.

Ὑπάρχει βεβαίως καί χειρότερη καί φρικωδέστερη προέκταση τοῦ θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ: πολλοί ὑψηλόβαθμοι κληρικοί καί θεολόγοι «βλέπουν» σωτηρία καί στίς διάφορες θρησκεῖες τοῦ κόσμου. Διαλέγονται μέ ἐκπροσώπους των ἐπί ἴσοις ὅροις, ἐπισκέπτονται τούς λατρευτικούς τούς τόπους, συμπροσεύχονται, συνεστιάζονται, ὅπως στόν μουσουλμανικό «ἱερό δεῖπνο ἰφτάρ», καταφρονώντας τήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, σύμφωνα μέ τήν ὁποία, πραγματική ἀδελφότητα δημιουργεῖ τό ἅγιο Βάπτισμα, ἡ συσσωμάτωση στό πανάγιο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ «ὕμεῖς δέ ἐστέ σῶμα Χριστοῦ καί μέλη ἐκ μέρους» (Α΄ Κορ.12, 27).

Ἄν ἀφαιρέσουμε τά ὑπολείμματα τῶν ἀρχαίων αἱρετικῶν (νεστοριανούς, μονοφυσῖτες) κύρια ἐστία τῆς σύγχρονης κακοδοξίας, ἡ ὁποία παράγει συνεχῶς αἱρετικές δοξασίες τά τελευταία χίλια χρόνια, εἶναι τό Βατικανό. Ἀφότου ὁ σεβάσμιος Πατριαρχικός θρόνος τῆς Δύσεως καταλήφθηκε ἀπό τούς αἱρετικούς καί βαρβάρους Φράγκους, ἀποκόπηκε ἀπό τήν Μία καί Ἀδιαίρετη Ἐκκλησία, ἄρχισε νά παράγει φρικώδεις πλάνες καί κακοδοξίες. Ὡς κοσμικός ὀργανισμός διέπραξε ἀνείπωτα ἐγκλήματα κατά τῆς ἀνθρωπότητας, γιά τά ὁποία οὐδέποτε μετανόησε ἐμπράκτως. Ἐπίσης οὐδεμία μετάνοια ἐκδήλωσε γιά τίς ἑκατοντάδες αἱρέσεις του, παρά τούς ἐδῶ καί μισό αἰῶνα ἀτέρμονους «θεολογικούς» διαλόγους μέ τήν Ἐκκλησία. Ἀντίθετα μάλιστα, ἐμμένοντας στίς δαιμονικές του πλάνες, ἐπιχειρεῖ νά τίς ἐπιβάλλει καί στήν Ἐκκλησία. Δυστυχῶς μερικοί ἀδόκιμοι Ποιμένες ἀπλά ἀνέχονται τίς παπικές πλάνες, ἀλλά καί προσπαθοῦν νά τίς ντύσουν μέ ὀρθόδοξο ἔνδυμα, νά τίς ἀποδεχθεῖ τό ὀρθόδοξο πλήρωμα. Πρόκειται γιά τόν λεγόμενο «λαϊκό οἰκουμενισμό». Γνωρίζουν πολύ καλά ὅτι ὁ λαός εἶναι ὁ τελικός καί ὕπατος φύλακας τῆς Ἀλήθειας καί ὡς ἐκ τούτου αὐτός πρέπει νά πεισθεῖ γιά τήν «ἀνάγκη» τῆς «ἔνωσης τῶν Ἐκκλησιῶν», πρέπει νά ἀποβάλλει τήν «πλάνη» καί τήν «μισαλλόδοξη» ἄποψη τοῦ παρελθόντος, ὅτι ὁ Παπισμός εἶναι αἵρεση καί νά δεχθῇ ὅτι δέν μᾶς χωρίζουν διαφορές πίστεως, ἀλλά διαφορετικές παραδόσεις καί ὡς ἐκ τούτου μποροῦμε νά ἐνωθοῦμε μαζί του!

Ἀφορμή γιά τήν παροῦσα ἀνακοίνωσή μας πήραμε ἀπό δημοσίευμα τοῦ

vaticannews, σύμφωνα μέ τό όποίο ό άρτι ένθρονισθείς Μητροπολίτης Ίταλίας κ. Πολύκαρπος, ύστερα άπό συνάντησή του μέ τόν «Πάπα» Φραγκίσκο, προέβη σέ άνεπίτρεπτες δηλώσεις.

Μελετήσαμε μέ προσοχή τό δημοσίευμα καί όμολογούμε ότι υπέστημεν πραγματικό σόκ άπό τίς δηλώσεις τοϋ Σεβ. Ίταλίας. Δέν μπορούσαμε νά διακρίνουμε άν τά λόγια αϋτά άνήκουν σέ Όρθόδοξο Έπίσκοπο ή σέ παπικό οϋνίτη! Σκεφτήκαμε πώς θά ζήλευε όντως καί ό πιο φανατικός οϋνίτης (παπικός μέ περιβολή όρθοδόξου) τίς άπαράδεκτες φιλοφρονήσεις του πρός τόν άμετανόητο αίρεσιάρχη «Πάπα» Φραγκίσκο!

Οί δηλώσεις τοϋ Σεβ. Ίταλίας, όπως δημοσιοποιήθηκαν στό «vaticannews» έχουν ως άκολουθως.

«Ή συνάντηση μέ τόν Πάπα Φραγκίσκο πήγε πολύ καλά. Ήταν μία πολύ έγκάρδια συνάντηση ενός υιοϋ μέ τόν άγαπημένο τοϋ πατέρα, μία συνάντηση ενός έπισκόπου μέ τόν προκαθήμενο καί πατριάρχη του. Ό Άγιος Πατέρας έχει μεγάλη, γνήσια καρδιά. Τόν εύχαρίστησα γιά τό ένθαρρυντικό μήνυμα πού μου έστειλε γιά τήν ένθρόνισή μου. Ζήτησα πάλι, καί αϋτήν τήν φορά στήν Ίταλία ως έπίσκοπος, τήν παπική εύλογία του γιά τό έργο μου, καί τόν διαβεβαίωσα γιά τίς θερμές μου προσευχές νά τοϋ δώσει ό Θεός πολλά χρόνια σωματικής καί πνευματικής υγείας γιά τό καλό της παγκόσμιας (universal) Έκκλησίας καί έπίσης γιά τό καλό του κάθε άνθρώπου καλής θελήσεως, γιά τόν όποίο ό Άγιος Πατέρας έχει ιδιαίτερη εύαισθησία»! Ή «έγκαρδιότητα» τής συνάντησής του μέ τόν Αίρεσιάρχη δέν μās έκπλήσσει ιδιαίτερα, διότι οί «δικοί» μας άσυγκράτητοι θιασώτες τής «ένώσεως τών έκκλησιών» κυριολεκτικά πανηγυρίζουν όταν συναντώνται μέ τόν άμετανόητο κ. Φραγκίσκο. Δέν μās έκπλήσσει έπίσης άν αισθάνεται «υιός τοϋ άγαπημένου του πατέρα». Τόν νά θεωρεί πατέρα του, τόν Αίρετικό καί σφετεριστή τοϋ Πατριαρχικοϋ θρόνου τής πρεσβυτέρας Ρώμης καί όποιονδήποτε άλλον είναι πρόβλημά του. Μās έκπλήσσει όμως ή άναφορά του στήν ιδιότητά του ως Έπισκόπου της Όρθόδοξης Έκκλησίας, ό όποιος θεωρεί τόν άμετανόητο αίρεσιάρχη, ως «προκαθήμενο καί πατριάρχη του»! Διερωτόμαστε: άπό πότε έπαψε νά είναι Πατριάρχης καί Προκαθήμενός του ό Παναγιώτατος Οίκουμενικός Πατριάρχης, στήν δικαιοδοσία τοϋ όποίου άνήκει ή Ί. Μητρόπολη Ίταλίας καί έγινε ό κ. Φραγκίσκος; Μήπως έγινε ή «ένωση τών έκκλησιών» καί υπήχθη ή Ίερά Μητρόπολή του στόν «προκαθήμενο» τής πρεσβυτέρας Ρώμης καί μās τό κρύβουν; Μήπως ό ίδιος έντάχτηκε στό οϋνιτικό τάγμα, έγινε παπικός καί άπλά φοράει τήν όρθόδοξη περιβολή;

Άκολουθως έπαινει τόν «άγιο πατέρα του» καί έξυμνει τήν «μεγάλη γνήσια καρδιά» του. Τό πόσο «μεγάλη» καί «γνήσια» καρδιά διαθέτει ό «άλάθητος» τό έχει δείξει τό σκοτεινό παρελθόν του στή μακρινή Άργεντινή, όταν ήταν «άρχιεπίσκοπος» Μπουένος Άϊρες καί τό δεξί χέρι τοϋ αίμοσταγοϋς δικτάτορα

Βιντέλα. Τό μαρτυροῦν τά αίματοβαμμένα χέρια του από χιλιάδες άθώους καί δυστυχώς παιδιά, οί όποίοι διώχτηκαν, βασανίστηκαν καί βρήκαν τραγικό θάνατο από τό δικτατορικό καθεστώς (1976-1983), μέ τήν «ίερή έπιστασία καί συνεργασία» τοῦ τότε «άρχιεπισκόπου», ό όποίος γλύτωσε τήν παραπομπή τοῦ στή Δικαιοσύνη μετά από «ύψηλές πιέσεις» στήν κυβέρνηση τῆς Άργεντινῆς! «Τουλάχιστον 30.000 έξαφανισμένους, δολοφόνησε τό δικτατορικό καθεστώς πού στήριξε ό κ. Φραγκίσκος ἢ Χόρχε Μπεργκόλιο κατά τίς έκτιμήσεις όργανώσεων υπεράσπισης τῶν άνθρωπίνων δικαιωμάτων. Τά περισσότερα από τά θύματα τῶν χουντικῶν δέν βρέθηκαν ποτέ» (ΑΠΕ-ΜΠΕ/AFP/Reuters)! Οί χιλιάδες όργισμένες μάνες τῆς Λατινικῆς αὐτῆς χώρας έμποδίζουν τόν κ. Φραγκίσκο νά τήν έπισκεφθεῖ ως «Πάπας»! Αὐτή εἶναι ἡ «μεγάλη γνήσια καρδιά» τοῦ αίρεσιάρχη, μεστή ἱησουίτικης ύποκρισίας!

Ζήτησε ό κ. Πολύκαρπος από τόν άμετανόητο αίρεσιάρχη τό άδιανόητο: «ώς έπίσκοπος, τήν παπική εύλογία του γιά τό έργο μου»! Ό Σεβ. Ἰταλίας αἰσθάνεται προφανώς «άδύναμος» νά έκτελέσει τό Ἐπισκοπικό του έργο στήν δημοκρατική Ἰταλία καί ζητᾶ «ένίσχυση» από τίς «εύλογίες» τοῦ κ. Φραγκίσκου, δεχόμενος τόν άμετανόητο αίρεσιάρχη ως κανονικό Ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας!

Στή συνέχεια έδωσε καί αὐτός τίς εύχές του στόν «άλάθητο»: «νά τοῦ δώσει ό Θεός πολλά χρόνια σωματικῆς καί πνευματικῆς ύγείας γιά τό καλό της παγκόσμιας (universal) Ἐκκλησίας καί έπίσης γιά τό καλό του κάθε άνθρώπου καλῆς θελήσεως, γιά τόν όποιο ό Ἅγιος Πατέρας ἔχει ιδιαίτερη εύαισθησία»! Εὐχήθηκε ό κ. Πολύκαρπος ό Θεός νά ἔχει ύγιῇ τόν άμετανόητο αίρεσιάρχη τῆς Ρώμης γιά νά κάνει τό «καλό» στήν «παγκόσμια έκκλησία», νά διδάσκει δηλαδή τίς έκατοντάδες παπικές πλάνες, νά σφετερίζεται τό πρόσωπο καί τίς ιδιότητες τοῦ Χριστοῦ, νά σπιλώνεται τό άκηλίδωτο τῆς Ἐκκλησίας, από τά χιλιάδες σεξουαλικά έγκλήματα τῶν φραγκοπαπάδων του μέ τήν ύποχρεωτική παρά τούς Ἱερούς Κανόνες καί τά Κυριακά Λόγια άγαμία τοῦ «κλήρου», νά έμποδίζονται όποιοι όπαδοί του νά μεταστραφοῦν στήν Ἐκκλησία, νά έκτελεῖ μέ άκρίβεια τήν «άποστολή» του ως τό πλέον πειθήνιο φερέφωνο τῆς «Νέας Τάξεως Πραγμάτων»! Καί κάτι άλλο σημαντικό: τί εἶναι αὐτό τό περί «παγκόσμιας Ἐκκλησίας»; Μήπως σημαίνει άποδοχή τοῦ δαιμονικοῦ παπικοῦ πρωτείου; Ἐν πάρουμε σοβαρά τά λεγόμενά του, ναί!

Καί συνεχίζει: «Αὐτό πού προκαλεῖ έκπληξη εἶναι ότι ἡ έγγύτητα, οί χειρονομίες, οί πρωτοβουλίες τοῦ Πάπα Φραγκίσκου καί τοῦ Πατριάρχη Βαρθολομαίου εἶναι γνήσιες καί μακριά από όποιαδήποτε κοσμική άποψη ἢ άπόπειρα έντυπωσιασμοῦ. Εἶναι δύο άνθρωποι πού ἔχουν τίς ἴδιες σκέψεις καί εύαισθησίες, πού γνωρίζουν ότι πρέπει νά ενεργοῦν μαζί γιά τό καλό της ταραγμένης άνθρωπότητας, καί πρόσφατα άκόμη πιό ταραγμένης από τήν ύγειονομική κρίση καί τήν οἰκονομική κρίση πού προκάλεσε ἡ πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ. Τό ταξίδι τῶν Καθολικῶν καί τῶν

Ὁρθόδοξων πρὸς τὴν πλήρη ἐνότητα βρίσκεται στὸ σωστὸ δρόμο ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ κινεῖται πρὸς τὴν γραμμὴ τοῦ τερματισμοῦ. Πιστεύω ὅτι ὁ στόχος αὐτός ἔχει ἤδη ἐπιτευχθεῖ στὸ ἐπίπεδο τῶν πιστῶν, καὶ αὐτό εἶναι πιὸ σημαντικό ἀπὸ ὅ, τί σέ θεσμικὸ ἐπίπεδο».

Ἡ γνησιότητα μετᾶται μέ τό μέτρο τῆς αὐθεντίας τῆς Ἐκκλησίας καί ὁ Παπισμός δέν εἶναι Ἐκκλησία μέ τόσες αἱρέσεις καί κακοδοξίες μέ τόσα ἐγκλήματα καί αἷμα μαρτύρων καί ἁγίων της πίστεως, δέ μπορεῖ νά εἶναι Ἐκκλησία καί ὡς ἐκ τούτου ἡ γνησιότητα κρίνεται μέ κοσμικά κριτήρια. Δέν μπορούμε νά παραβλέψουμε ἐπίσης τίς ἀδιάκοπες ὀχλήσεις τοῦ κ. Φραγκίσκου, πρὸς τὴν διεθνῇ κοινότητα, «γιά τὴν ἀνάγκη δημιουργίας παγκόσμιας κυβέρνησης»!

Γιά τό ἄν ὁ «Πάπας» ἐργάζεται γιά τό καλό τῆς ἀνθρωπότητος μιᾷ διαπρύσια ἡ ἱστορία τοῦ Παπισμοῦ, γιά τόν ὄλεθρο καί τήν καταστροφή, τήν ὁποία ἔσπειρε ὁ Παπισμός στήν ἀνθρωπότητα, γιά τά ὁποῖα οὐδέποτε ζήτησε συγγνώμη. Ἐπίσης, ἀπ' ὅτι γνωρίζουμε, οὐδεμία σοβαρή οἰκονομική βοήθεια στήν παγκόσμια κοινότητα προσέφερε τό Βατικανό, στήν πρόσφατη ὑγειονομική καί οἰκονομική κρίση πού προκάλεσε ἡ πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ, πέραν ἀπό τά πολλά «παχιά λόγια» καί τίς ἀνέξοδες παρηγοριές τοῦ «ἀλάθητου»! Οἱ πακτωλοί φυλάσσονται πολύ καλά κρυμμένοι στά ἄδυτα τοῦ «Κράτους τοῦ Θεοῦ» καί τά μόνο ποσά πού «ἐκταμιεύονται» εἶναι γιά τίς ἀποζημιώσεις τῶν χιλιάδων ἀθῶων θυμάτων τῶν ἐγκληματιῶν παιδεραστῶν φραγκοπαπάδων!

Ὁ Σεβ. Ἱταλίας ἐξέφρασε τήν βεβαιότητά του πώς «τό ταξίδι τῶν Καθολικῶν καί τῶν Ὁρθόδοξων πρὸς τήν πλήρη ἐνότητα βρίσκεται στό σωστό δρόμο ὑπὸ τήν καθοδήγηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί κινεῖται πρὸς τήν γραμμή τοῦ τερματισμοῦ». Ἀπό ποῦ συμπεραίνει ὅτι αὐτό τό «ταξίδι» βρίσκεται στό τέρμα του; Μήπως γνωρίζει κάτι ποῦ ἀποκρύπτεται ἀπό τόν πιστό λαό; Μήπως «πρόδωσε» τό «μυστικό», ὅτι σύντομα θά αἰφνιδιαστοῦμε ἀπό τήν «πραγματοποίηση» τῆς «ἔνωσης τῶν ἐκκλησιῶν»; Μήπως οἱ φῆμες γιά τήν ἐπικείμενη «ἔνωση» ἔχουν βάση;

Ἐμεῖς βεβαίως οὐδεμία προϋπόθεση βλέπουμε γιά πλήρη ἐνότητα, δηλαδή γιά κοινό Ποτήριο, μέ τόν ἀμετανόητο Παπισμό, διότι οὐδεμία κακοδοξία ἀπέβαλλε, κανένα σημάδι μετάνοιας δέν ἐκδήλωσε! Ἀντίθετα μάλιστα, περιχαρᾶνεται ἔτι περισσότερο στίς πλάνες του, τίς ὁποῖες προβάλλει ὡς «ἀλήθειες» καί ἀπαιτεῖ νά γίνουν δεκτές ἀπό ὅλο τόν χριστιανικό κόσμο. Ἀποροῦμε λοιπόν, πώς ἐμπλέκει ὁ Σεβ. Ἱταλίας καί τό Ἅγιο Πνεῦμα, τό Ὅποιο καθοδηγεῖ δῆθεν πρὸς αὐτή τήν κατεύθυνση! Πώς εἶναι δυνατόν ἕνας Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος, ὁ ὁποῖος ἔχει δώσει φρικτοὺς ὅρκους κατὰ τή χειροτονία του, νά διαφυλάσσει ἀπαραχάρακτη τήν μόνη σώζουσα Ὁρθόδοξη Πίστη, νά θεωρεῖ ὡς καθοδήγηση τοῦ Παναγίου Πνεύματος τήν δαιμονική ἐμμονή τοῦ Παπισμοῦ στίς ἑκατοντάδες κακοδοξίες του!

Ἀκολούθως γίνεται πιά ἀποκαλυπτικός γιά τήν ὑλοποίηση τοῦ πλέον δόλιου τεχνάσματος τοῦ Οἰκουμενισμοῦ: «Πιστεύω ὅτι ὁ στόχος αὐτός ἔχει ἤδη ἐπιτευχθεῖ στό ἐπίπεδο τῶν πιστῶν, καί αὐτό εἶναι πιά σημαντικό ἀπό ὅτι σέ θεσμικό ἐπίπεδο»! Πρόκειται γιά τόν λεγόμενο «λαϊκό οἰκουμενισμό», τόν ὁποῖο προαναφέραμε, δηλαδή τήν πολύ καλά μεθοδευμένη τακτική ἀλώσεως τοῦ ὀρθοδόξου αἰσθητηρίου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος, γιά νά «χωνέψει» τίς παπικές κακοδοξίες καί νά μὴν ἀντιδράσει ὅταν θά ἀποφασισθεῖ ἡ «ἔνωση τῶν ἐκκλησιῶν»! Αὐτό τό δαιμονικό σχέδιο εἶναι ἀπό τίς πρῶτες προτεραιότητες τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἐδῶ καί ἕναν αἰῶνα. Οἱ πρωτεργάτες τοῦ κατάλαβαν ὅτι δέν θά ἦταν καθόλου εὐκόλο νά ἀποφασίσουν χωρίς τόν ὀρθόδοξο λαό (δέν μιᾶμε γιά τόν

παπικό λαό, αυτόν τον κάνουν ότι θέλουν, δέν είχε και δέν έχει ποτέ λόγο). Για τοῦτο, κληρικοί καί θεολόγοι, θιασῶτες τῆς λεγομένης «Οἰκουμενικῆς Κινήσεως», ἐργάστηκαν δραστήρια νά σχετικοποιήσουν τήν ὀρθόδοξη πίστη στό λαό καί νά ἀμβλύνουν τίς διαφορές μέ τούς αἰρετικούς, κύρια μέ τούς παπικούς.

Ὡς ἐπίλογο ὁ Σεβ. Ἰταλίας εἶπε τά ἑξῆς, τά ὁποῖα κατά τή γνώμη μας, ἀναιροῦν τόν προηγούμενο ἐνθουσιασμό του, γιά τήν «βέβαιη ἐπερχόμενη ἔνωση τῶν ἐκκλησιῶν»: «Ὁ σχετικισμός, ἡ ἀδιαφορία, ἡ ἀδράνεια, ἡ ἀπαισιοδοξία, ἡ ἰδέα μίας ἐπιφανειακῆς ἐνότητας, μίας διοικητικῆς-θεσμικῆς ἐνότητας, ὁ σεκουλαρισμός, πιθανά γεωπολιτικά παίγνια: ὅλα αὐτά δέν ἔχουν καμία σχέση μέ τήν ἐνότητα. Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι θεσμός αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἀλλά εἶναι τό θεανθρώπινο μυστικό σῶμα τοῦ Χριστοῦ»! Εἶναι φανερό ἡ δική του ἀπαισιοδοξία γιά τήν «ἔνωση τῶν ἐκκλησιῶν», διότι ἔχει τουλάχιστον τήν αὐτοσυνειδησία γιά τί εἶδους «ἔνωση» θά γίνει, μία συγκόλληση, μία διοικητική ἐνότητα, ἡ ὁποία θά ἐξυπηρετήσῃ, ὅχι φυσικά τό συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά «γεωπολιτικά παίγνια»! Καί τό πλεον ἂντιφατικό ἀπό μέρος του: ὁμολογεῖ ὅτι «ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι θεσμός αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἀλλά εἶναι τό θεανθρώπινο μυστικό σῶμα τοῦ Χριστοῦ» καί ταυτόχρονα ἀποθεώνει τόν Παπισμό, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τήν πιό σαφῆ ἔκφραση τῆς κοσμικότητας, τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, τῆς πολιτικῆς καί οἰκονομικῆς καταδυνάστευσης, πού ἔχει γνωρίσει ποτέ ἡ ἀνθρωπότητα! Διακρίνουμε ἀβίαστα μία διπολική κατάσταση στό λόγο του!

Κατόπιν αὐτῶν, οἱ ἀπαράδεκτες καί πρωτοφανεῖς δηλώσεις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰταλίας κ. Πολυκάρπου μᾶς γεμίζουν μέ θλίψη καί ἀνησυχία. Ἐπαναλαμβάνουμε, πῶς ὅταν τίς διαβάσαμε, δέν μπορούσαμε νά πιστέψουμε ὅτι χεῖλη Ὁρθοδόξου Ἐπισκόπου ἐξεστόμισαν λόγια τά ὁποῖα μόνο ἓνας φανατικός οὐνίτης (παπικός «κληρικός» μέ ἔνδυμα ὀρθοδόξου) θά μπορούσε νά ξεστομίσει! Πληροφορούμαστε πῶς ὁ σκανδαλισμός ὑπῆρξε μέγας στους Ὁρθοδόξους Πιστούς, πού ἔτυχε νά τίς διαβάσουν.

Διερωτώμεθα δέν ἐλέγχεται συνειδησιακῶς ὁ Σεβ. Ἰταλίας ὅταν γνωρίζει ὡς Ὁρθόδοξος Ἱεράρχης ὅτι ὁ Παπισμός ἔχει δολοφονήσει Μάρτυρες καί Ἁγίους της Ἀμωμήτου Πίστεώς μας; Δέν φοβεῖται τό αἷμα τῶν μαρτύρων; Τῶν 13 ὁσιάθλων Πατέρων τῆς Καντάρας τῆς Κύπρου ποῦ τούς ἔκαψαν ζώντας γιατί ἀρνοῦνταν τά ἄζυμα; Τῶν 88 ὁσιάθλων Πατέρων τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους τῶν ἐπὶ Βέκου ὑπὸ τῶν Λατινοφρόνων καί τῶν Λατίνων καέντων, πνιγέντων καί ἀποκεφαλισθέντων; Τῶν 880.000 Σέρβων Ὁρθοδόξων τῶν δολοφονηθέντων ὑπὸ τῶν ὀρδῶν τῶν Οὐστάσι μέ τήν ἡθική αὐτουργία τοῦ ἁγιοποιηθέντος, ἀπό τό Βατικανό καί τόν δῆθεν ἅγιο «πάπα Ἰωάννη-Παῦλο τόν Β΄», Καρδινάλιου τοῦ Ζάγκρεμπ Ἀλοϊσίου Στέπινατς, τοῦ καταδικασθέντος ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου γιά ἐγκλήματα κατά τῆς ἀνθρωπότητας; Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ Λιθουανοῦ, ἡγουμένου

Μικρορωσίας τοῦ δολοφονηθέντος ὑπὸ τῶν Πολωνῶν Οὐνιτῶν καί ριφθέντος σέ βόθρο ὅπου ἐπὶ 17 ἔτη παρέμεινε τό μαρτυρικό του σῶμα ἀδιάφθορο καί εὐωδιάζον καί τόσων ἄλλων!!!;

Δέν φοβεῖται τήν κρίσιν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ποῦ πυρπόλισε τό βράδυ τῆς 12/11/1716 τήν Ἀκρόπολη τῆς Κερκύρας, τιμωρῶν φρικωδῶς τόν Ἐνετό Κυβερνήτη Ἀνδρέα Πιζάνι ποῦ ἐσχεδίαζε τήν πῆξι ἀλταρίου ἐντός του Πανιέρου Ναοῦ Του;

Δέν κατανοεῖ ὅτι ὁ Ἱερός Σπυρίδων δέν αὐτενέργησε ἀλλά κατ'ἐντολήν τοῦ Παναγίου Θεοῦ ἐτιμώρησε τούς τολμητίες;

Δέν ἀντιλαμβάνονται καί ὁ Σεβ. Ἱταλίας καί ὅλοι οἱ συνοδοιπόροι του στήν «Οἰκουμενική κίνηση» ὅτι ἀμνηστεύοντας τόν Παπισμό ἀποβαίνουν Ἀγιομάχοι καί Θεομάχοι;

Δέν φοβοῦνται τήν κρίσι τοῦ Κυρίου τοῦ Ἀμπελῶνος, «ὡς λόγον ἀποδώσουντες;»

Ἀσφαλῶς δέν «φρίττομε» γιά τήν προσέγγισή μέ τούς ἐτεροδόξους, ἀντιθέτως προσευχόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀδιαλείπτως «ὑπέρ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων» καί τῆς ἐκπληρώσεως τῆς Ἀρχιερατικῆς προσευχῆς «ἵνα πάντες ἔν ὧσι καθὼς ἡμεῖς» ἀλλά ἐν Ἀληθείᾳ πού ἀγαπᾷ ὡς ἡ Τριαδική Θεότης καί ἐν Ἀγάπῃ πού ἀληθεύει.

Διαμαρτυρόμεθα ὅμως ὡς ἐλάχιστοι ἀδελφοί τοῦ αὐτοῦ Κυριακοῦ σώματος, γιά τήν ἀμνήστευση τῆς στρεβλώσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τῶν Ἀποστόλων, τῶν Θεοφόρων Πατέρων καί τῶν ἁγίων ἐννέα Οἰκουμενικῶν Συνόδων παραδοθείσης ἀμωμότητος Πίστεως.

Τό σχόλιό μας, δέν ἔχει κανέναν ἄλλο σκοπό, ἀπό τό νά ἐπισημάνει στόν Σεβ. κ. Πολύκαρπο τό μεγάλο ἀτόπημά του, νά ὑπερβεῖ κατά πολύ τά ἐσκαμμένα. Κι ἀκόμα, νά δηλώσουμε τήν ἀπόλυτη προσήλωσή μας στήν Ἁγία Ὁρθόδοξη Πίστη μας, τήν μόνη σώζουσα, τήν ὁποία δέν ἔχουμε τήν παραμικρή διάθεση νά ἀπεμπολήσουμε μέ ὁποιοδήποτε κόστος!

Μέ πολύ ταπείνωση καί ἀγάπη τόν καλοῦμε δημοσίᾳ νά ἀνακαλέσει, ὅπως δημοσίᾳ προέβη στίς δηλώσεις του γιά νά ἡρεμήσει τόν σκανδαλισμένο ὀρθόδοξο λαό καί τό σπουδαιότερο: νά ἐξιλεωθεῖ στό ὄμμα τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος δέν σύστησε καί δέν περιποιήθηκε τήν ἁγία Του Ἐκκλησία, «διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξ. 20,28), γιά τήν ἐξυπηρέτηση κοσμικῶν στόχων, ἀλλά γιά τήν σωτηρία τοῦ κόσμου καί αὐτό δέν μπορεῖ νά ἐπιτευχθεῖ μέ κακοδοξίες καί στρεβλώσεις τῆς Ἀληθείας! Ἡ ἀναγνώριση τοῦ λάθους μας, ἡ μεταμέλειά μας, δέν εἶναι πράξη δειλίας, ἀλλά βασική χριστιανική ἀρετή καί ἡρωισμός! Ἀναμένουμε».